

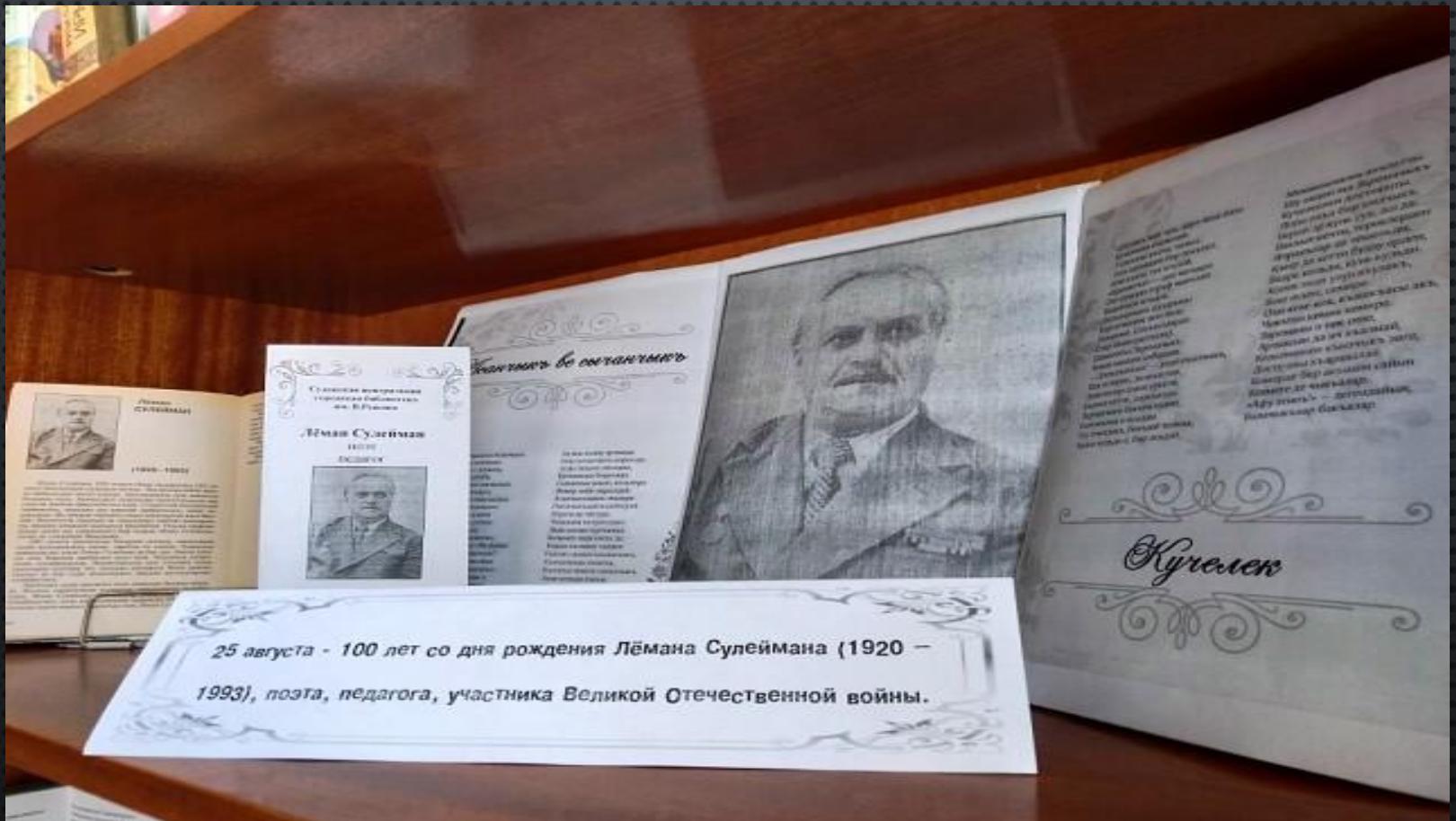
ЛЁМАН СУЛЕЙМАННЫНЬ ТЕРДЖИМЕЙИАЛЫ ВЕ БАЛА ЭСЕРЛЕРИ

МЕНЗАТОВА ЭЛЬМАЗ
ЗДО-2-16

- ЛЁМАН СУЛЕЙМАН 1920
СЕНЕСИ БАГЬЧАСАРАЙ
ШЕЭРИНДЕ ДОГЪДЫ. ОРТА
МЕКТЕПНИ БИТИРГЕН СОНЬ
АКЪМЕСДЖИТ ПЕДАГОГИКА
ИНСТИТУТНЫНЪ
КЫРЫМТАТАР ТИЛИ ВЕ
ЭДЕБИЯТЫ БОЛЮГИНЕ
ОКЪУМАГЪА КИРЕ.

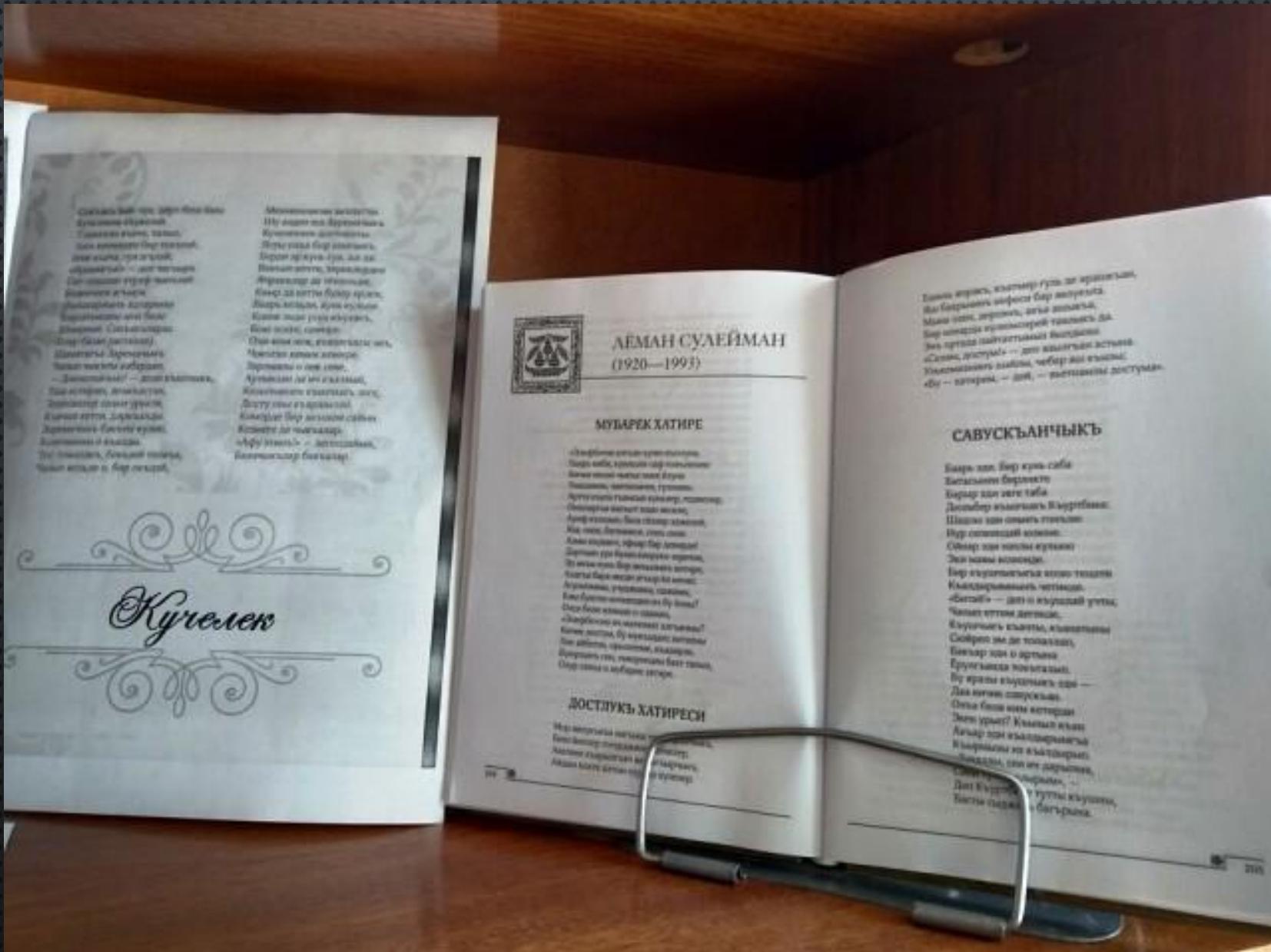

УЛУ ДЖИАН ДЖЕНКНИНЬ ИШТИРАКЧИСИ. ДЖЕНКТЕН КЪАЙТКЪАН СОНЬ ОЗЬБЕКИСТАНГЪА СЮРГЮН ЭТИЛЕ.

НАМАНГАН ШЕЭРИНИНЬ МЕКТЕПЛЕРИНДЕ
ОДЖАЛЫҚЪ ЯПТЫ.

БИРИНДЖИ ШИИРЛЕР ДЖЫЙЫНТЫГЪЫ – «ОМЮР ВЕ
ЧИЧЕК» («ЖИЗНЬ И ЦВЕТОК») 1971 СЕНЕСИ НЕШИР
ЭТИЛЬДИ. 1978 СЕНЕСИ «КУНЕШ ВЕ ЙЫР» («СОЛНЦЕ И
ПЕСНЯ»), 1985 СЕНЕСИ «КУМЮШ КЪАНАТЛАР»
(«СЕРЕБРЯНЫЕ КРЫЛЬЯ») КИТАПЛАРЫ НЕШИР
ЭТИЛЬДИ.

ЛЁМАН СУЛЕЙМАН 1993 СЕНЕСИ
ОЗЬБЕКИСТАНДА ВЕФАТ ЭТТИ.

•

ЧЕБЕР КЫЗЧЫКЪ

ЧЕБЕР КЫЗЧЫКЪ ЭМИНЕ
ЭРТЕ КЕЛЕ МЕКТЕПКЕ.
ДЮЛЬБЕР, ТЕМИЗ КИЙИНЕ,
НУМЮНЕ О, ЭДЕПТЕ.

ДЕФТЕРЛЕРИ, КИТАБЫ
ОНЫНЬ ИЧ БИР ЛЕКЕСИЗ.
"БЕШ" ЛЕРНИНЬ ЁКЪ ЭСАБЫ,
ОКЬУЙ "УЧ" СИЗ, "ЭКИ" СИЗ.

АНТЕРИ ВЕ ОГЛЮГИ
ОЗЮНЕ ПЕК ЯРАШКЪАН,
КЫЗЧЫКЪ АЛЧАКЪГОНҮОЛЛИ,
ЮЗЮ, ДЕРСИНЬ, ГУЛЬ АЧКЪАН.

ЭМЕКНИ ДЕ ПЕК СЕВЕ,
ЧЕБЕРЛИКНИ ОГРЕНДИ.
АНАСЫНЕН БИРЛИКТЕ
АНТЕР ТИКЕ О ЭНДИ

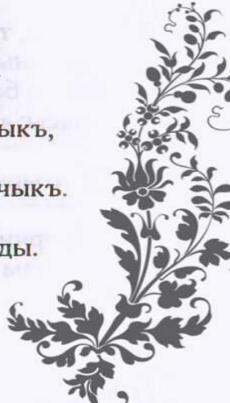

Асанчыкъ ве сычанчыкъ

Бир кунь къышта Асанчыкъ
Багъчасына кетмеди.
Хасталанды о азчыкъ,
Тымав эди себеби.
Онынъ джаны сыйкъылды,
Атчыгъыны алды о,
Минди, лякин йыкъылды,
Ат тюбюнде къалды о.
Турып минди о кене
Атчыгъынынъ устюне
О ачувлы, окели,
Урды атнынъ коксюне.
Сонъ тюшюнди: «Не файда
Юваш атны урмакътан?
Къамчыламай сен айда
Оны, безер турмакътан».
Бирден батыр олды о,
Къылычыны котерди,
Кечти узакъ ёлны о,
Тарренди яш кокреги.

Бу ань къапу артында
Бир сычанчыкъ корюнди.
Асан тюшип атындан,
Ёргъанына бюрюнди.
Сычанчыкънынъ козълери
Фенер киби парылдай.
Асанчыкънынъ тизлери
Пытачыкъдай къалтырай.
Юрги де тез ура,
Чапалана къоркъудан.
Эвде сычан тургъанда,
Кельmez энди юкъу да.
Кирди къомшу одадан
Пысып-пысып мышычыкъ,
Къачалмады ювагъа,
Къолгъа тюшти сычанчыкъ.
Асан кельди озуне,
Мышыкъ оны къурттарды.
Къан ювурды юзуне,
Йигит аттан утанды.

Сокъакъ зый-чув, дёрт-беш бала
Кучелекни къувалай.
О заваллы къача, талып,
Чокъ кечмедин бир токътай,
Кене къача, гуя агълай,
«Ярдымгъя!» — деп чагъыра.
Сес-седадан этраф чынълай,
Беденчиги агъира.
(Балаларның адларыны
Кирсегимдим мен биле
Ширииме. Сокъакъларда
Олар базан расткеле).
Шаматагъа Заремачыкъ
Чапып чыкъты азбардан.
— Джоюлынъыз! — деди къызычыкъ,
Таш котерип, энъкъастан,
Эдепсизлер санки уркти,
Къачып кетти, даркъалды.
Заремачыкъ бакъты кулип,
Копечикнен о къалды.
Тос-томалакъ, бенъзей топкъя,
Чапып кельди о, бир окъдай,

Мемнюнлигин анълатты.
Шу анден яш Заремачыкъ
Кучелекнен достлашты.
Япты онъа бир ювачыкъ,
Берди эр кунь сув, аш да.
Вакъыт кечти, тереклерден
Япракълар да тёкюльди,
Къыр да кетти бузлу ерден,
Бааръ кельди, кунь кульди.
Копек энди узун къулакъ,
Бою осыти, семире.
Озю ком-кок, къашкъасы акъ,
Чокътан кемик кемире.
Зареманы о тек севе,
Артындан да ич къалмай,
Кельгенинен къызычыкъ эвге,
Досту оны къаршылай.
Кимерде бир акъшам сайын
Кезмеге де чыкъалар.
«Афу этинъ!» — дегендайын,
Балачыкълар бакъалар.

ДИКЪКТАНЫЗ ИЧЮН САГЬ ОЛУНЫЗ!

